

[Finansministeren.]

angaar, vilde jeg finde det urimeligt at udskyde en Revision af den eksisterende Grundværdistigningslovgivning med Hensyn til en Kommission, hvis Arbejde først nu skal paabegyndes, og hvis Arbejdes Resultat altsaa ikke paa nuværende Tidspunkt kan overses, hverken hvad den Tidsfrist angaar, som Kommissionen kan tænkes at maatte regne med, eller hvad det Forslag angaar, som Kommissionen kan tænkes at ville naa frem til. Jeg kan sige det paa den Maade, at der efter min Opfattelse ikke vil være Anledning til at udskyde en saglig Revision af denne Lovgivning med Hensyn til et endnu ikke eksisterende Forslag fra en daarligt nok nedsat Kommission.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby berørte, vedrører de Tanker, man arbejder med i Boligministeriet, og som jeg forstaar er Tanker, der ogsaa i et Boligudvalg under Indenrigsministeriet har været drøftet, og som det ærede Medlem derfor i Kraft af sin store Interesse for Bolig- og Byggespørgsmaal har Kendskab til paa Forhaand. Jeg skal ganske ærligt erkende, at jeg ikke ved Fremsettelsen af dette Lovforslag var paa det rene med, at man arbejdede med et Lovforslag, der, for at sige det kort, opererer med Begreber som indre Zoner og ydre Zoner i Byerne, det vil sige Zoner, som aktuelt er beregnet til at blive bebygget, og Zoner, som foreløbig ikke skal bebygges, altsaa en Tankegang, der har Relation til en Byplanlovgivning, jeg forstaar det ærede Medlem har et vist Kendskab til. Jeg har forsøgt at gøre mig klart, om Grundværdistigningsloven burde forblive usændret, indtil det andet Lovforslag forelaa, eller man kunde gennemføre Grundværdistigningslovsforslaget uden Hensyn til den Indflydelse, en saadan Lovgivning vilde faa paa de her foreliggende Forhold. Jeg tror, det kommer til at ligge saadan, at hvis et Omraade, som et Menneske har købt med Henblik paa, at der kunde bygges paa det, af den ene eller anden Grund ikke kan bebygges, enten i Kraft af Byplanbestemmelser om visse ydre Zoner eller i Kraft af Bestemmelser, som allerede findes i Øjeblikket, f. Eks. om Beslaglæggelse af visse Grunde til grønne Omraader eller til lignende. Formaal, vil der, naar Lovgivningen herom er gennemført, simpelt hen ske det, at den Grundværdistigningsskyld, som paahviler det paagældende Omraade, vil blive nedsat eller bortfalde; i Realiteten vil Gennemførelsen af det Forslag, som her foreligger, betyde en Begunstigelse af Køberen, der i

Forvejen har faaet Nedslaget i Købesummen i Overensstemmelse med den kapitaliserede Grundværdistigningsafgift og som ved fremtidig Ændring i hans Areal Benyttelsesgrad eller Benyttelsesmulighed vil kunne faa den Begunstigelse, at hans Grundværdistigningsskyld enten nedsættes eller bortfalder. Jeg har derfor ladet mig overbevise om, at der saaledes ikke eksisterer nogen Modsætning til det her foreliggende Lovforslag i den Tankegang, som skulde ligge i en saadan ny Lovgivning — dens Gennemførelse ganske uomtalt og ufortalt, for den er endnu ikke forelagt for eller drøftet af Rigsdagen. I Stedet for at der skulde være et Modsætningsforhold mellem disse to Ting, ligger der en klar, konsekvent Linie, og der er i hvert Fald ikke under nogen Omstændigheder Rimelighed i at betragte Gennemførelsen af Grundværdistigningsforslaget som nogen Hindring for, at de andre Ting gennemføres, men der er tværtimod Tale om en Begunstigelse af den Køber, som ellers maaske under andre Vilkaar vilde være stillet vanskeligere.

Konklusionen af disse Betragtninger er altsaa, at der ikke er Rimelighed i at lade Grundskyldskommissionens Nedsættelse eller et eventuelt Forslag indeholdende Bestemmelser om Inder- og Yderzoner være afgørende for, om Lovforslaget her skal gennemføres, men at det bør gennemføres uafhængigt af baade Grundskyldskommissionen og eventuelt andre tilsvarende Forslag.

Jeg tror, jeg dermed har besvaret det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Bemærkninger i det store og hele, og det ærede Medlem Hr. Axel Sørensens Indlæg kan næppe give mig Anledning til Kommentarer, idet det i alle væsentlige Dele sluttede op bag det foreliggende Lovforslag, og de Betragtninger, det ærede Medlem var inde paa, kan maaske ogsaa siges til en vis Grad at være berørt gennem den Besvarelse, jeg allerede har givet af ærede tidligere Ordføreres Indlæg.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) mente i det ærede Medlem Hr. Alfred Jensens Tale at høre en Modstand mod Forslaget, maa jeg sige, at denne Opfattelse stemmer ikke overens med min. Jeg har opfattet det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen derhen, at han naturligvis maatte have sagt, at dette Lovforslag er ikke saaledes, som *han* vilde lave det, det er ikke saa frisindet, som det ærede Medlem vilde have det; det har mange Svagheder og mange daarlige Egenskaber. Men jeg har alligevel forstaaet det ærede Medlem